

mellem de paagældende to Havne. Men det skal jeg indrømme, det fylder ikke meget i Kassen, det er praktisk set ganske ligegyldigt i og for sig, om et saadant Regnskab stilles op eller ikke, thi Faktum er og bliver altid, at Søfartsforbindelserne, navnlig med Dampfærgerne, ville aldrig komme til at lønne sig direkte. Men den højtærede Minister har jo fuldkommen Ret i, at det er en nødvendig Betingelse for, at Trafikken overhovedet kan fyldestgøres paa den Maade, som Tidsforholdene kræve, og jeg har ikke sagt et eneste Ord til Forklejnelse af den Fortjeneste, som den højtærede Minister har ved at have indført Dampfærgeforbindelser i vore Farvande.

Den højtærede Minister gif dernæst over til at omtale de prøjsfiste Statsbaner og min Formening om, at vore Statsbaners Styrelse havde haft dem til Mønster, og erkendte til en vis Grad, at det var Tilfældet, men mente, at ogsaa jeg maatte erkende, at de prøjsfiste Statsbaner bleve godt drevne. Ja, det anerkender jeg, og jeg kan for saa vidt godt forstaa, at der var noget fristende i at tage dem til Mønster, da den Organisation, der nu raader i Prøjsen, vistnok er et af de nyeste Administrationsprincipper for Statsbanedrift, vi have her i Europa. Men naar vi ikke alene have taget dette til Mønster, men paa et enkelt Punkt endogsaa ere gaaede lidt videre i Udvikling end denne Administration, saa har man vistnok glemt at fæste Øjet paa et Par Ting, som gøre en væsentlig Forskel mellem den prøjsfiste Statsbanedrift og vor, nemlig dette, at for de prøjsfiste Statsbaners Bedkommende omfatter hver enkelt Jærnbanedirektion en Længde af i Gennemsnit 2,300 Km., medens vi kun have lidt over 1,500 Km., og for de prøjsfiste Statsbaners Bedkommende haves der for Tiden eller haves i 1890 en Driftsindtægt pr. Km. af ca. 30,260 Kr., mod vore 10,288 altsaa en henimod 3 Gange saa stor Indtægt, som vi have. Udgiftskonten derimod var kun gennemsnitlig pr. Km. ca. 16,640 Kr. mod vore 8,252 Kr. Udgiften for de prøjsfiste Statsbaner var altsaa kun dobbelt saa høj som for vore, og derved kommer saa det Resultat, som beviser, at de prøjsfiste Statsbaner ere vel drevne, at de have et 6, 7 Gange saa stort Nettooverskud pr. Km., som vi have, nemlig ca. 13,620 Kr. mod vore 2,035 Kr. for 1890. Al der gaar saa enorme Beløb gennem den paagældende prøjsfiste Jærnbanedirektions Hænder, og at den har et saa værdifuldt Aktiv af saa stort geografisk Omfang og saa stor økonomisk Betydning under sig, det berettiger jo fuldt vel, at de have en fylldig Administration, vel forsynet

med Personale; men ogsaa i denne Henseende have vi vistnok været lidt vel raske til ikke alene at ville naa Forbilledet, men ogsaa overtrumse det. Den højtærede Minister ved vistnok meget vel, at de prøjsfiste Statsbanedirektioner ere sammensatte paa den Maade, at der staar en Præsident i Spidsen, som har afgørende Myndighed ligesom vor Generaldirektor, men medens vi lønne vor Generaldirektor med 10,000 Kr. i Begyndelsesgage, stigende til 13,000 Kr., saa lønnes den prøjsfiste Jærnbanepræsident med ca. 9,345 Kr., nemlig 10,500 Rmk. uden nogen Stigning, og medens vi, som jeg nys nævned, vistnok have 12—13 Embedsmænd, der lønnes efter Lovforslaget med 6,000 Kr. aarlig som Begyndelsesgage, efter det faktisk Forhold vistnok 5,100 Kr., saa har den prøjsfiste Statsbanedirektion ganske vist et tilsvarende Antal Medlemmer med Titel af Direktører, nemlig fra 9 til 16 i hver af Direktionerne, men de lønnes med fra 4,200 til 6,000 Reichsmark eller med andre Ord 3,738 Kr., der kan stige til 5,340 Kr. Altsaa, vore højere Embedsmænd ere ikke saa lidt højere lønede end Embedsmændene i tilsvarende Stillinger i de prøjsfiste Jærnbanedirektioner til Trods for, at de have et 5 à 6 Gange saa stort Beløb, der cirkulerer gennem deres Kasser, som vort Generaldirektorat.

Den højtærede Minister bebrejdede mig tillige, at jeg havde talt om svenske Jærnbaner for 3 Aar siden, og han bebrejdede mig — jeg forstod det i alt Fald som en Bebrejdelse — at jeg i Jørgaars „tog en Tur til Norge“. Det gjorde jeg ikke, jeg har ikke sagt et Ord om de norske Jærnbaner, undtagen et lille Citat af en Indberetning fra den norske Regering til dette Lands Konge, men jeg skal sige den ærede Minister i at tage en lille Tur til Norge i Dag; da den ærede Minister alligevel giver mig Skyld for det, og da min ærede Kollega, det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Gad), synes at have forsonet sig med, at man anstiller Sammenligning med fremmede Jærnbaner, skal jeg gøre det, jeg skal dog indskrænke mig til at nævne, at efter Gennemsnittet af de sidste 5 Aar — i alt Fald de sidste 5 Aar, jeg har kunnet faa Regnskab for — viser det sig, at de svenske Statsbaner have en Gennemsnitsindtægt af 8,210 Kr., en Gennemsnitsudgift af 5,590 Kr. og saaledes et Overskud af 2,620 Kr. pr. Kilometer, medens de norske have en Gennemsnitsindtægt af 5,520 Kr. — Tallene ere en lille Smule afrundede — en Gennemsnitsudgift af 3,630 Kr. og altsaa et Gennemsnitsoverskud